

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoliše pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Samostojna bolgarska cerkev.

Jeden najznamenitejših dogodkov v bolgarski novejši zgodovini je bila osnova samostojne bolgarske cerkve. Za narodni in kulturni napredek bolgarskega naroda je ta pridobitev bila skoro večje važnosti nego osvobodjenje samo. Borba je trajala cela desetletja. Grški duhovniki so grozno gospodarili po pokrajinah, v katerih sedaj bivajo Bolgari. Carigraski patrijarhat je izbiral za bolgarske kraje najnevednejše duhovnike, ki so narod molzli in zatirali. Bili so večjidel samo Grki, ki so ovirali vsak narodni napredek.

Običajno je tak prosilec od patrijarhata oziroma visoke porte škofijo kupil in potem gledal, da je denar, kateri je dal za škofijo dobil od svojih vernih ovčic. Župnije je zopet prodajal ljudem, kateri so največ dali zanje. Zato so pa v Bolgariji bili mnogi grški duhovniki, ki so jedva brati in čitati znali. Vsi so se pa odlikovali v svojem sovraštvu do bolgarskega naroda.

V kakšnem spoštovanju so bili pri narodu, se najbolje vidi iz spisov bolgarskega novelista Karavelova, moža, katerega spisi so bili navdahnjeni močno z verskim in pristno krščanskim duhom. Na jednom mestu pravi o škofu, da je bil Grk iz Stanomaka in je bil debel, kakor stanomaška svinja. Tako pa ni sodil morda le ta pisatelj o grških duhovnikih, tako so sodili tudi priprosti Bolgari.

Mnogo imajo ti grški duhovniki proti Bolgarom na vesti. Ovajali so jih pri turški vladni za puntarje. Koliko Bolgarov je zaradi njih pomrlo po turških ječah ali pa v prognanstvu v azijskih turških pokrajinah. Ljudje so grške duhovnike huje sovražili, kakor turške paše. Znano je, da se orientanci strogo drže svoje vere, a mej Bolgari se je pa že z vso resnostjo razpravljalo vprašanje, da bi prestopili v katoličanstvo, a da se le sovražnih duhovnikov, kakeršne je jim pošiljala grška cerkev, znebili. Nekateri najboljši rodoljubi bolgarski, mej katerimi je tudi Cankov, so se bili pokatoličani. Da je Rim tedaj se malo bolj zanimal za Bolgare, in da Turčija ni privolila v osnovo samostojne bolgarske cerkve, bili bi se gotovo Bolgari zjediniili z Rimom.

Osnoval se je v Carigradu samostojni bolgar-

ski eksarhat, ki je kmalu postal nekako politično bolgarsko središče. Eksarh je dobil pravico, da je smel imenovati škofo za bolgarske kraje. Popolnoma se nikdar ni vse izvršilo, kar je turška vlada bila Bolgarom privolila.

V tem se je bila začela borba za osvobodjenje in Turčija ni hitela z uresničenjem danih obljub. V Makedoniji še sedaj nimajo Bolgari povsod škofov in duhovnikov, kjer bi jih morali imeti. Le s težavo so bili dosegli, da se je za Makedonijo imenovalo nekaj bolgarskih škofov. Upiral se je na vso moč carigraski patrijarhat, katerega so podpirali tudi Srbi, katerim ni po volji razširjenje bolgarskega upliva v Makedoniji.

Bolgarske škofije in župnije v turških pokrajinah so večje važnosti, kakor bi si kdo mislil. Vzdržujejo namreč bolgarske šole v tej pokrajini. Če se odpravijo bolgarski duhovniki, zginejo z njimi tudi bolgarske šole. V nekaterih krajih bi se zamenile z grškimi, v drugih bi se pa popolnoma opustile.

Bolgarski eksarh ima velik političen upliv, to se je večkrat že pokazalo. Ta upliv je čutil večkrat tudi knez Ferdinand. Poslednji je pa grozno častil in bi rad sam gospodaril nad Bolgari, od kar je priznan od Rusije. Zato je pa že dolgo premišljal, kako bi ponižal moč eksarhata. Ugodno sredstvo v to se mu je zdelo zjedinitje bolgarske cerkve z grško in pa premeščenje eksarhata iz Carigrada v Sredec. Če bi bil eksarh odvisen od patrijarha, bi ne imel več take politične veljave, kot jo ima sedaj, narod bi tudi vanj ne imel takega zaupanja. Eksarh v Sredecu bi ne bil več to, kot je v Carigradu. Bil bi odvisen tako rekoč od kneza Ferdinanda. Knez bi bil prva oseba, kar pa dosedaj še ni. To bi laškalo njegovi častihlepnosti. Kako je častihlepen, je vidno iz tega, da je v Carigradu beračil te dni, naj mu tudi Turčija prizna naslov „kraljeva svetlost“, ne pa samo svetlost. Če je dosegel, kar je želel, ne vemo. Govori se pa, da v Carigradu niso posebno spoštljivo ravnali s tem nemškim princem, in mu rekli, da njegove zahteve ne morejo razumeti, ker imata veliki vezir in pa veliki evnub, ki sta vendar nekaj več v turških očeh, kakor on, tudi le naslov svetlost. Če je to res, se je pa Koburžanu moralo pokaditi pod nos, vrhovni varuh sultanovih žena je

več kakor on, ki je v sorodu z nekdanjo francosko vladarsko rodbino.

Če bi se bile želje princu Ferdinandu izpolnile, bil bi to hud udarec za bolgarski narod. Ko bi tudi se pustile bolgarske škofije v Makedoniji pod oblastjo eksarhata, čemur se pa upira patrijarhat, bi vendar ne imel nobenega takega upliva v Makedoniji, kot ga ima sedaj. Turška vlada bi nikakor ne dopuščala, da bi kdo, ki bi jej ne bil direktno podložen, se utikal v politične zadeve njenih pokrajin. Patrijarhu bi bilo veliko lažje delovati proti bolgarskim težnjam. Visoki porti bi lahko ob vsaki priliki slikal škodljivost unanjskega upliva, ki deluje jedino na to, da se Makedonija odtrga od Bolgarije. Govori se pa, da je patrijarh pripravljen imenovati za Makedonijo nekaj Bolgarov za škofo, ako se mu to imenovanje prepusti. Kakšni bi bili ti škofje, si pač lahko mislimo. Nekaj renegatov se pač povsod dobi.

Bolgarski narod je hitro spoznal, kaka nevarnost mu preti, in zato se je uprl kneževemu prizadevanju. Bolgarov tudi ni omamila misel, da se veljava njih prestolnega mesta povzdigne, ako bi v njem stanoval glavar bolgarske cerkve. Pojavil se je tako odločen upor, da se je zdelo potrebno vladi odločno zanikati, da bi knez deloval na sporazumljenje mej grško in bolgarsko cerkvijo. Da je obiskal grškega patrijarha, ne morejo utajiti, a pomen tega pohoda s tem ponižujejo, da je bil knez neki le v civilni obleki pri njem. Seveda ni na tem dosti lažje, kakšno suknjo je knez tedaj imel, temveč na tem, kaj sta se dogovorila. Kakor se pa kaže, se knezu ne bode posrečilo utajiti svojih namenov. Pri narodu je pa zgubil mnogo zaupanja, nič več ne vidi v njem pravega moža za varstvo bolgarskih pravic.

V Ljubljani, 14. aprila.

Socijalni demokratje in narodnost. Nemško-narodnim in nemško-socijalnim časopisom so se socijalni demokratje hudo zamerili, ker so na shodu v Pragi sklenili, da se avstrijski socijalisti organizujejo po narodnostih. Do sedaj so vedno upali, da bodo socijalni demokratje pred vsem pospeševali v narodnem oziru nemške težnje. Posebno je jim nepopoljna češka organizacija, ki se ne bode raztezala

Listek.

Lëha in Ksjutka.

(Pripovedka Kota Murlyke. Prevel J. J. Kogej.)
(Dalje.)

II.

Nekoč v postu se je prigodilo, da sta se brata Zakromova sprla. Bil je shod in na njem volitev — župana. Bili sta dve stranki in dva kandidata in oba brata sta bila v nasprotnih si strankah — drug proti drugemu.

Jedna stranka, kateri je pripadal Aleksej Zakromov, si je želela za župana Jakova Antipyča Zabirčina, starega bogatega kmeta, kateri je imel tudi tri prodajalnice in jedna se je celo imenovala „galanterijski magazin“. Zabirčin je imel velik vpliv na ljudsko mnenje Vyšnegorskega sela in mislil je iti v gubernsko mesto in tam začeti trgovino. Svoje premoženje je skupil sam, kakor navadno vaški skopuhi in izkoriščevalci. Aleksej Stepanič se je krepko potezal, da bi občani njega izbrali županom. Tudi on bi bil prevzel to službo, toda kot pameten in premeten mož je razvidel, da je boljše poriniti naprej Zabirčina, a sam ostati za sedaj za njegovim hrbtom in delati.

— Ako njega izberemo županom, potem pri nas ne pojde več tako: Jakov Antipyč vse stori.

Duga stranka, kateri je pripadal Ivan Zakromov, — se je trdno držala starega župana Semena Mikityča ali, kakor so ga navadno imenovali Vyšnegorci, samo „Mikityča“. On je bil priprost in pošten; vse je razsojal in delal „po domače“. Zraven tega je bil cerkveni starešina, to je, bil ni samo župan, temveč župan s častjo. Stranka Jakova Zabirčina je skušala tega že nekoliko let semkaj spraviti za župana. Toda njene moči so se vedno razdrobile ob lenobi Vyšnegorcev.

— Mi, bratec imamo Mikityča, so govorili, — zakaj bi pač njega zamenjali? . . .

Aleksej Stepanyč se je trudil in pehal. Tekal je sedaj k temu, sedaj k drugemu, posebno se je pa trudil zadnje dni pred volitvami. Shod je bil določen na sredo. Zvečer pred shodom je šel dol k Nižnegorcem in tu k bratu. Našel ga je na dvorišču, ko je popravljal plug.

— Kaj delaš, brat? ga je uprašal in vzdignil kosmato čepico z gostih, kostanjastih, gladko počesanih las ter gledal po strani brata s svojimi živimi zelenkastimi očmi. Bil je lepih lic, dasi so ga zelo kvarile pege.

— Saj sam vidiš, kaj. Spomlad se je približala.

In pri tem je pomislil: „Mislim, da nisi brez uzroka prišel, mili bratec Aleksej Stepanyč. Ti si mi redek gost!“

— Prišel bi k meni, pravi Aleksej Stepanyč. — Jaz imam tri pluge . . . Pri jednom je črtalo popolnem novo . . . Pa tudi ročaje bi moral menjati . . . Kaj je to? . . . je rekel in sunil s prstom na popolnem trhlene ročaje.

Brat ni ničesar odgovoril, ampak samo vzela dleto iz desne roke v levo in razprostrla roke.

Aleksej Zakromov je zahripal, pomencal na mestu in rekel:

— Jutri, brat, so pa volitve . . .

— Vem, volitve, pravi Ivan Zakromov in tolče z vsemi močmi po plugu, da bi popravil ročaje.

Aleksej Zakromov je hotel nekaj reči, a je umolknil ter samo snel čepico in pomajal z glavo.

— Jutri bode pa „Mikityča“ konec, je začel tiho in oprezno. — Konec njegovemu carstvu . . . in amen.

— Kako to? . . . Tako hitro? . . . pravi Ivan.

samo na Česko in Moravsko, temveč tudi na češke delavce v drugih pokrajinah, zlasti na Dunaju. Boje se že, da bode z organizacijo se širilo čestvo na Dunaju in tako pride v nevarnost nemški značaj tega mesta. Čebi so vztrajni in povsod znajo svoji narodnosti pridobiti veljavo. Dobili bodo tudi odločilen upliv na vodstvo avstrijske socialne demokracije. Res bore avstrijski Nemci, ko jim od vseh strani prete nevarnosti!

Zakon o pokojninah uradniških vdov. Katoliška ljudska stranka hoče začeti hud boj proti zakonu o pokojninah uradniških vdov v obliki, kakor ga je predložila vlada. Ugovarjati hoče posebno pokojninam višjih uradniških vdov, ki so se odmerile nenavadno visoko. Ministrova vdova bode dobivala 4000 gld. pokojnine, kakor jo po postavi dobiva minister sam, ako ni bil poprej državni uradnik. Previsoka pokojnina vdov višjih činov mora vzbuditi le nevoljo v nižjih uradniških krogih. Protisemitje bodo najbrž tudi glasovali proti omenjenim pokojninam. Seveda ves upor ne bode pomagal, ker bodo Poljaki, veleposestniki in pa levičarji gotovo glasovali za vladno predlogo. Te stranke tako najraje podpirajo le višje stanove.

Vodje hrvatske vlade. Hrvatski ban se drži kaj čudnih načel pri izbiranju svojih višjih uradnikov. Tako je sedaj vodja notranje stvari na Hrvatskem mož, ki je osivel v sodniški službi in o upravi nima skoro nobenega pojma. Vodja pravosodja je pa bivši c. kr. avditor, ki ima pač izvedenost v vojaškem pravosodju, a nima potrebnih zmožnosti za civilno službovanje. Vodstvo učne uprave se je pa izročilo višjemu državnemu pravniku. Te stvari pač dovolj karakterizujejo odnose na Hrvatskem. Ne vpraša se po sposobnostih, temveč le po tem, kakšnega političnega mišljenja da je dotičnik, če je namreč voljen podpirati brezpogojno sedanjo madjarsko politiko. Da pri tacih razmerah na Hrvatskem uprava ne more biti vzorna, si lahko mislimo.

Francoski senat misli s tem prisiliti francosko vlado, da odstopi, da bode dovolil za Madagaskar pač vojni budget, stroškov za civilno upravo pa ne. Kdo ve, če se mu posreči, doseči svoj namen. Do sedaj vlada ni hotela ozirati se na nobeno mnenje senata. Če bodo poprej občinske volitve in če ugodno izpadejo za vlado, bode to vplivalo nekoliko na senatorje. Dosedaj se senat sploh ni upal stvari tirati do skrajnosti, boji se, da ne bi javnega mnenja preveč vzbudil proti sebi in omogočil vladi izpihati mu luč življenja. Zmerni republičanski listi vedo povedati, da se je Bourgeois že naveličal vladanja. Kdo ve, če to ni le njih želja. Tudi se govori, da predsednik republike Faure več ne podpira ministrov in je bil ob zadnjem ministerskem svetu jako osoren ž njimi.

Vstajo na Kubi podpirajo Zjedinjene države in pa Anglija. Govori se, da se je sklenila mej vstaši in nekim angleško-ameriškim sindikatom neka tajna pogodba. Sindikat daje denar za vstajo, zato si je pa izgovoril gotove ugodnosti, prvih deset let na Kubi, ako zmagajo vstaši. Člani sindikata bodo smeli brez carine uvažati blago. Čez deset let se bode pa Kuba pridružila Zjedinjenim državam kot posebna država. — Vstaši na Kubi povsod zasledujejo Špance. Potikajo se po gozdih. Kadar se

Španci kaj razkropijo, ali pa kje poležejo, jih pa napadejo vstaši, navadno na konjih. Predno se Španci pripravijo za boj že vstaši zopet zginejo.

† Janez Hausenbichler.

(Umrli 11. aprila 1896.)

„Umrli je — mož!“

Kje tak je še mej nami,

Kot on, ki spi v prezgodnji grobajami?

Umrli je mož!

Umrli je mož pravice in resnice!“

S. Gregorčič.

Savinjska dolina je izgubila svojega vodjo, zatonila je njena svitla zvezda — Janez Hausenbichler je izdahlil svojo blago, plemenito dušo, ki je, zapustivši onemoglo, od naporov utrujeno telo, poletela gori nad zvezde, da prejme tam pošteno zaslužen plačilo.

Janeza Hausenbichlerja ni več! Kaj pa znači to, ve in čuti ves spodnji Štajer, zlasti Savinjska dolina, kateri je bil blagi rajni pravi oče in za katero si je stekel nevenljivih zaslug. Nesebičen kakor malokdo, skrbel je za svoje rojake kakor za otroke, proučeval vitalna vprašanja in skrbel za napredek svoje ožje domovine. Ko je jelo propadati gospodarstvo, ko so začeli pešati vinogradi in so se kmetje vedno bolj pogrezali v dolgove, tedaj ni izgubil Janez Hausenbichler poguma, začel je misliti na nova sredstva, da si znova opomore borni ratar — in pomagal je. Poskusil je z nasadom hmelja, in ko se je poskus obnesel, bodril je rojake, naj se i oni poprimejo hmeljarstva. Spisal je v poljudnem slogu knjižico v pouk hmeljarjem in v par letih je dosegel, da je Savinjska dolina sedaj uprav pogozdena z hmeljem, ki donša leto za letom tisoče in milijone goldinarjev v dolino, tako da se sme šteti mej najimovitejše pokrajine slovenske. To je zasluga Hausenbichlerjeva, on je položil kal sedanji blaginji Savinjske doline. Da povzdigne živinorejo, ustanovil je konjerejsko društvo, kateremu je načeloval do konca svojega življenja. Učil je svoje rojake, kako je treba obdelovati in boljšati vinograde, ustanovil šolo za pletarstvo, Savinjsko posojilnico itd.

Svojemu rojstnemu kraju, narodnemu trgu Žalcu je posvetil vse svoje moči. Županoval je dolgo vrsto let, tako da si marsikdo že ni mogel misliti Žalca brez župana — Hausenbichlerja. Šele pred par leti ga je primoralo slabo zdravje, da je odložil to častno a tudi težko breme; ostal pa je v občinskem zastopu in tako še vedno deloval s svojim svetom in svojimi skušnjami za blaginjo rodnega kraja.

V priznanje njegovih zaslug volile so ga razne občine za svojega častnega občana: Trg Žalec, Velika Pirešca, Griže, Celjska okolica, trg Braslovče, okrajni zastop celjski pa si ga je izbral za svojega podpredsednika.

Pri vsem tem pa je bil Hausenbichler skromen in ponižen kakor jagnje. Delal je le na tihem ter ni rad nastopal v javnosti; to je prepuščal drugim. Ko so mu volilci nekoč ponudili deželnozbornski mandat, odklonil ga je češ, da raje dela doma, kolikor zmorejo njegove moči.

A skrbel ni samo za gmnadni blagostan svojih rojakov, temveč tudi za narodne pravice. Svoj narod je ljubil iz dna svojega plemenitega srca in mu

skušal povsod priboriti častno mesto. Narodno zavest je širil mej kmetiskim ljudstvom, ki mu je bilo popolnoma vdano in vestno slušalo njegove nasvete. Ni bilo shoda, ne veselice, kjer bi ne bilo tudi Hausenbichlerja. Vselej je pripeljal seboj čilo krdelce mladeničev, in če ni bilo drugih govornikov, tedaj šele je nastopil on ter z navdušenimi besedami užigal in netil narodno zavest, ljubezen do domovine in narodni ponos. V istini:

„Umrli plamteč je narodnjak

Podrl se domu steber je krepak.

Umrli je mož značčen,

Načel jeklenih, neomajen . . .“

Nobenega viharja se ni zbal in če je prišel tudi z oblastvi navskriž, ostal je samo zavesten, „za dom, za rod je trden stal“, ker je vedel, da se bojuje za — pravico!

In kak je bil naš Janez v osebnem občevarnji?! — Najblajša duša, vsakemu prijatelj, prijaznost in ljubeznivost sama!

„Krivice storil ni in ne želel,

Najraje v srci jezik je imel,

Ko zinil je, pa srce na jeziku.

Umrli je poštenjak!“

Umevno je torej, da se je vsakdo v sili, kedar je potreboval modrega sveta, zatekel k njemu in gotovo je pri Hausenbichlerju našel, česar je iskal.

Kedar pa se je Hausenbichler otrešel skrbij in sedel v veseljem krogu, tedaj je bil pravi veseljak prve mere. Kdo se ne spominja onih večerov, ko smo vsako leto na Štavanovo slavili predvečer njegovega godu. Kako mu je tedaj sijala radost raz njegov prijazen obraz, kako ponosno je stal sredi mladih in starih sivolasi Janez in z vznesenim glasom zapel svojo priljubljeno himno — kakor jo je večkrat nazval —: „Pobič sem star šele osemnajet let!“ . . . Da, bil je pravi slovenski junak in korenjak! —

A sedaj!? — Neizprosna Atropos je prezigodaj prestrigla nit Hausenbichlerjevega plodonosnega življenja.

V nedeljo popoldne smo ga izročili materi zemlji na žalskem pokopališču. Navzlic skrajno neugodnemu vremenu prihitela je nepregledna množica od blizu in daleč. Inteligenca celega spodnjega Štajerja se je zbrala, da izkaže zadnjo čast svojemu prvoborniku na narodnem polju. Pa tudi kmetškega ljudstva je bilo od blizu in daleč na stotine. Vsi trgi in vse vasi Savinjske doline so bili zastopani po svojih županih. Zastopana so bila razna društva: „Celjski Sokol“ (v društveni obleki), „Celjsko pevsko društvo“, slovenski akademski društvi „Slovenija“ na Dunaju in „Triglav“ v Gradcu, čitalnice, bralna društva, gasilno društvo žalsko (v društveni obleki) itd. Sprevod, ki je bil zares veličasten in katerega se je udeležil tudi okrajni glavar celjski dr. Wagner, je vodilo 12 duhovnikov na čelu jim kanonik Hajšek iz Slov. Bistrice. Krsto je kitila ogromna množica prekrasnih vencev.

Ob odprtem grobu je slavil g. Drag. Hribar v jedrnatem govoru Hausenbichlerjeve zasluge in uveril vsakega, da je z našim Janezom legel v grob biser človeka. Združeni pevci celjski in žalski pa so zapeli tri ganjlive žalostinke, pred hišo „Blagor mu“, na grobu pa „Jamica tiha“ in „Nad zvezdami“, ki so izvabile marsikomu solze v oči. Ko pa so začele padati težke grude votlo na krsto, ki hrani plemenitega Hausenbichlerja, tedaj je zaplakala cela množica, nobeno oko ni ostalo suho, plakali smo, kakor plaka dete za svojim otcem! —

Našega Hausenbichlerja ni več! — A njegov duh živi mej nami, živi v njegovih nesmrtnih delih in nas budi in vodi na potu k pravemu cilju.

„A mi? Pomnik postavimo mu tak,

Da slednji skuša biti mu enak!“

Fr. V—c.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. aprila.

— (Volilni shod) Vsled odpovedi dveh za volitev v občinski svet postavljenih gospodov kandidatov, sklicuje izvrševalni odbor narodne stranke nov volilni shod, kateri se bo vršil v četrtek dne 16. t. m. v prostorih kavarne narodne čitalnice v „Narodnem domu. Začetek ob 7. uri zvečer. Želeteti je obilne udeležbe.

— (Občinski svet) imel bo v sredo, 15. aprila točno ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo.

 Dalje v prilogi.

— On je še pravi kmet . . . še močan kmet . . . Bog mu daj dobro zdravje in dolgo življenje.

— Zdrav je, zdrav, pravi Aleksej, — a njegova glava je strhlenela . . . kakor tvoji ročaji. Sedaj pa potrebujemo župana z glavo . . . Saj sam veš . . . Danes jutri bode vedla mimo nas železnica . . . Kraj je živahen . . . trgovinski . . . Veliko bogatstvo se nabere. Tu nam je treba županov, kakor se spodobi . . . z razumom . . . s pametjo . . . a Mikityča . . . tega . . . moramo vender posaditi na tla.

— Koga pa izvoliti na njegovo mesto?

— Kako, koga? Jakova Zabirkinu pač . . . Ta bo najboljši in pravi župan . . . Razumen . . . razsoden . . . Najboljši . . . najboljši župan.

— A pravico Božjo on pozna? uprašal je strogo Ivan in ustavil svoje velike temno sive oči na bratu.

— Kakšno pravico Božjo? . . . Pravim ti o trgovinskih . . . občinskih delih . . . a ti utikuješ pravico Božjo vmes . . .

— A ona, brat, je povsod . . . v trgovinskih in občinskih rečeh . . . Predlanskim treba je bilo postaviti skupno zalogo . . . Kdo je razdel pri Šmoljkovih zgradbo . . . in napravil umazanost? . . . Jakov Zabirkin . . .

— No! To je on . . . res . . . nekoliko . . . zakrivil.

— Lani je bil glad . . . Komu so dali, da je delil moko? . . . A? Jakovu Zabirkinu . . . A on, kako jo je razdelil? Bogatinom in trgovcem?! Tukaj se je tudi zmotil, kaj? . . .

— Eh, brat! . . . Mi ne smemo soditi . . .

— Seveda — ne smemo! . . . Soditi ne smemo . . . voliti pa . . .

In dolgo sta se brata pričkala. Naposled je prišlo od pričkanja do prepira in sovraštva. Aleksej Zakromov je metal bratu v oči — bedaka. Ivan Zakromov mu je očital neresnico in skoro naravnost v oči mu je vrgel, da je podlec in izkoriščevalec. Oba sta bila rudeča in kričala, kregala in tresla se ter mahala s pestmi. Oba sta skoraj pene imela na ustnicah. In končalo se je s tem, da je Ivan Zakromov brata spodil, rekši:

— Poberi se proč! . . . Ti mi nisi brat, ampak Iskarijot! . . .

— No, dobro! . . . Le počakaj . . . Capa umazana.

In Aleksej Stepanyč je šel proč in ni pomnil, kako je prišel na goro domov in kako mu je od srca odleglo.

(Dalje prih.)

Dnevni red: I. Oznanila predsedstva. II. Pravnega in stavbinskega odseka poročilo o ces. kr. deželne vlade razpisu glede regulacijskega načrta za mesto Ljubljano. III. Finančnega odseka poročilo a) o mestne hranilnice Ljubljanske računskem zaključku za 1895. leto; b) o prodaji stavišča nekdanj Stubenbergovih ubožnih hiš v Gradišči; c) o načrtu in proračunu stroškov za šolski vrt pri šoli na Barji; d) o prošnji društva gospodj krščanske ljubezni za letni prispevek. IV. Stavbinskega odseka poročilo: a) o Zeschkovih dedičev ponudbi glede nakupa nekaterih parcel za javni trg pred justično palačo; b) o razdelitvenem načrtu gorenjega dela Povšetovega sveta v Prulah; c) o Janeza Jermana ponudbi glede odkupa nekdanj Jalenove hiše v Poljskih ulicah; d) o določitvi prostora za gradnjo poslopja državni obrtni šoli mehanično tehnične smeri. V. Občinskega svetovalca Ivana Hribarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizacijske zaklade pri mestnem loterijskem posojilu. Tajna seja. Poročila stavbinskega odseka, finančnega odseka in užitniškega direktorija.

— (Koncertni vlak ribniško-velikolaški) je dospel danes točno ob določeni uri na južni kolodvor, kjer je rodoljubne izletnike pričakoval odbor „Glasbene Matice“, na čelu mu društveni predsednik g. Ravnihar, in lepo število Matičarjev. Ko se je ukusno in originelno z zastavami, vencji, z rešeti in kuhaličnicami okrašeni vlak pripeljal, zaorili so živahni živio klici ljubim gostom in častilcem naše „Glasbene Matice“ v pozdrav. Predsednik g. Ravnihar in gospe dr. Jenkova sta goste prsno pozdravila, za ljubeznjivi vzprejem pa se je v imeni izletnikov zahvalil notar g. Gruntar. Izletniki, katerih je skupaj okoli 170, med njimi mnoge dame, so se potem razšli po mestu.

— (Občni zbor „Glasbene Matice“) bode jutri sredo zvečer v mestni dvorani ob 8. uri zvečer po občinskega zbora seji.

— („Glasbene Matice“ tretji koncert) bode v petek, dne 17. t. m. z istim programom kakor današnji in oni, ki bode v četrtek. Odbor je bil primoran, prirediti še ta tretji koncert, da ustreže mnogobrojnemu željam unanij rodoljubov po sedežih, ki so za prva dva koncerta že vsi razprodani. Kdor želi torej sedežev za tretji koncert, naj se pravočasno oglasi pri g. Češarku v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— (Iz uradniških krogov) se nam piše: Četrty mesec že teče, kar je finančni minister z ozirom na izredne razmere državnim uradnikom zagotovil stanarijske doklade; dežela in mesto, dasitudi ne v baš prijetnem finančnem položaji, dali ste že svojim uradnikom in slugam določene jim doklade, le državni uradniki, ki so za gotovo računali, da jim saj do 1. maja, ko je treba plačevati stanovanja, dojde zagotovljena jim pomoč, čakajo in čakajo, kdaj si bo država domislila, da tudi njeni uradniki morajo plačevati draga stanovanja, ako hočejo spleh pod streho biti. Tedaj neque tandem!

— (Bratom Sokolom!) Naprošeni smo opozoriti Sokole, da so jutri, kakor po navadi, proste in redovne vaje. Začetek ob 8. uri zvečer. Naj bi se jih Sokoli udeležili v kar največjem številu!

— (Kranjska hranilnica) je razdelila 41.339 goldinarjev za razne podpore in sicer: a) za dobrodelne namene: ljubljanskemu ubožnemu zavodu 2500 gld., bolniškemu podpornemu in preskrbovalnemu društvu 200 gld., otroški bolnišnici „Elizabetinum“ 580 gld., za podporo ubožnih rekonvalescentov 200 gld., nadzorstvu ubožne hiše za napravo perila 100 gld., ljubljanski del. boln. blagajni 100 gld., hiralnici 200 gld., Vincencijevi družbi 700 gld., dekliški sirotišnici 200 gld., Vincencijevima podružnicama pri sv. Jakobu in sv. Nikolaju po 150 gld., društvu zdravnikov za Kranjsko 450 gld., gospejnemu društvu 750 gld. in ljubljanskemu trgovskemu boln. in pokojninskemu društvu 300 gld.; skupaj 6580 gld.; a) za učne namene: za obrtne strokovne šole v Ljubljani 1050 gld., v Kočevju 500 gld., za obrtne šole v Kranju, Kamniku, Trzinu, Radovljici, Škofji Loki, na Krškem, v Postojni, Metliki, Rudolfovem in St. Vidu po 50 gld., nemškemu šulverinu 5000 gld., glasbeni šoli filharmonične družbe 500 gld., „Glasbeni Matice“ 200 gld., za šulverinski otroški vrt 500 gld., za otroške vrte v Kočevju, Trzinu in Zagorju po 100 gld., otroški varovalnici v Ljubljani 200 gld., zasebni šoli Anje Sorre v Novem Mestu 50 gld., šolskemu

okraju Krško 400 gld., dekliški šoli ubogih sestra v Šmibelu pri Novem Mestu 100 gld., za podporo revnih dijakov na ljubljanski višji gimnaziji 200 gld., na nižji gimnaziji 150 gld., za dijake v Kočevju 100 gld., v Kranju 200 gld., v Novem Mestu 100 gld., za dijake na realki 200 gld., na pripravnici 300 gld., I. in II. mestni ter uršulinski ljudski šoli po 200 gld., uršulinski šoli v Škofji Loki 100 gld., šoli nemškega šulverina 100 gld., mestni nemški deški šoli 150 gld., slovenski dekliški šoli 100 gld., mestni nemški dekliški šoli 200 gld., deški ljudski šoli v Novem Mestu 100 gld., dekliški šoli ondod in šolam v Kočevju, na Krškem in na Barji po 50 gld., Lichtenthurnovemu zavodu 150 gld., in za učila 50 gld.; konečno raznim drugim zavodom svote od 45 do 200 gld., skupno 13.545 gld.; c) za obče koristne zavode in društva: gasilnemu društvu v Ljubljani 500 gld., rokodelskemu društvu v Ljubljani 200 gld., v Novem Mestu, na Vrhniki in v St. Vidu po 50 gld., gospejnemu društvu in društvu rudečega križa po 300 gld., ljudski kuhinji 200 gld., učiteljskemu društvu 100 gld., nemškemu planinskemu društvu 600 gld., kmetijski družbi 100 gld., delavskemu izobraževalnemu in pravavarsvenemu društvu 50 gld., društvu pomožnih uradnikov 100 gld., muzejskemu društvu 150 gld., usmiljenim bratom v Kandji 1000 gld., Theatervereinu 1500 gld., vinogradnikom v Krškem okraju 2500 gld. in raznim drugim dobrodelnim društvom svote od 50 do 200 gld.; skupno 12.330 gld.

— (Zid zrušil) se je sinoči okoli 8. ure poleg Sossove hiše v Špitalskih ulicah ter z velikim ropotom padel na trotoar. K sreči ni bilo v onem trenutku nikogar na trotoarju, sicer bi se bila lahko pripetila velika nesreča. V podporo Sossove hiše pustil se je bil del zidovja bivše Schreyerjeve hiše; a ker se je pričel sedaj sam rušiti, treba ga bode pač odstraniti z ozirom na javno varnost. Dotični prostor se je danes zagradil.

— (Z Viča) se nam poroča: V soboto 11. aprila ob 1/2. uri ponoči napadli so fantje z Viča nekega hlapca iz Gunc, ko se je domov vračal, in ga s kamenjem in kolmi tako potolkli, da so mu nogo zlomili in ga spleh telesno močno poškodovali. Revez je obležal nezavesten in so ga morali takoj v deželno bolnico odpeljati. Fantje so razgrajali in upili dalje po vasi in kake pol ure potem napadli so zopet domov vračajočega se Janeza Pogačarja delavca v tobačni tovarni, in mu napravili na glavi in na roki mnogo ran ter ga močno poškodovali. Nekaj teh surovežev je že orožništvo zasačilo ter je deželnemu sodišču izročilo.

— (Kaj je s tretjim notarjem?) Iz Maribora se nam piše: Tretje notarsko mesto v Mariboru je še vedno izpraznjeno vzhic svoj čas izdanemu strogemu ukazu g. justičnega ministra, da se morajo vse vakance kakor hitro mogoče popolniti in vzhic temu, da so dotični predlogi spodnjih instanc že več kot mesec dni pri ministerstvu. Morda ima g. minister zopet za to mesto kakega izvoljenca, kateremu je treba dati časa, da se slovenski nauči, kakor dr. Reidingerju! Kaj pa naši poslanci? Tem je to brčkone — po vzgledu njihovega vzora, velikega politika grofa Hohenwarta — premalenkostno, da bi se brigali, kdo da pride za notarja v Maribor, kjer ni dosedaj še notarja, ki bi slovenski uradoval! Nemškim poslancem pa to, kdo da pride za notarja v Maribor, ni premalenkostno, ampak, kakor je slišati, pridno moledujejo gosp. ministra, da bi zopet spravili na to mesto jednega svojih privržencev, ki ne zna slovenski in ki bode hujskal proti Slovincem. Le tako naprej in v kratkem bode spodnjštajerska notarska zbornica zopet v nemških rokah!

— (Hudo kaznovana naivnost.) Jožef Caharija in Jožef Pertot sta se lani poletu oglašila v Pulju pri poveljniku 97. pešpolka in prosila, naj bi se pri tem polku službovali. Marka Caharija že po drugem letu vojaškega službovanja pustil na „urlaub“. Polkovnik je rekel, da je to mogoče, če se je Caharija dobro obnašal. Komej je polkovnik to rekel, dal je Pertot prijatelju Cahariji znamenje, Caharija je segel v žep in hotel polkovniku stisniti v roko — petak. Polkovnik je naivna moža spodil in stvar ovadil sodišču. Okrožno sodišče rovinjsko je Caharijo in Pertota obsodilo na 14 dni v zapor, zaradi prestopka po § 311. kaz. zak. (poskušeno podkupljanje) kasacijski dvor pa je razsodil, da se je zgodilo hudodelstvo v zmislu § 105. kaz. zak. (zapovedovanje na zlorabo uradne oblasti) in obsodilo nevedna kmetiča na 14 dni težke, s posli poostrene ječe.

— (Vesela a maloverjetna vest.) „Agramer Tagblatt“ javlja, da je pravosodno ministerstvo zaukazalo vsem, pri pravosodju na Primorskem službojočim uradnikom, da se morajo v goštem roku naučiti slovenskega oziroma hrvaškega jezika, da bodo sposobni uradovati slovenski ali hrvaški.

— (Razpisane službe.) Pri dež. sodišču v Ljubljani mesto deželno sodnega svetnika z dohodki VII. čin. razreda. Prošnje do dne 23. aprila 1896.

— Na jednorazredni ljudski šoli v Gotnici mesto voditelja in učitelja z letno plačo IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 5. maja. — Več mest stavbinskih pristavov za tehnično službovanje c. kr. poštnih in brzojavnih uradov začasno pri poštnih in brzojavnih vodstvih v Brau, Črnovcih, Gradcu, Inomostu, Lvovu, Lincu, Pragi, Trstu, na Dunaju in v Zadru z dohodki X. čin. razreda; jamščine 600 gld. Prošnje v 4 tednih pri enem omenjenih vodstev. — Mesto poštnega odpravitelja pri c. kr. poštnem uradu na Savi, okrajno glavarstvo Litija, proti pogodbi in kavciji 200 gld. Letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld. in letnih 180 gld. za oskrbovanje pošpote (dvakrat na dan) mej poštnim uradom in postajo Sava. Prošnje v teku dveh tednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

* (Nenavadna pogodba.) Nekdanji hrvaški žurnalst Gavo Grünhut je bil zadnji čas „ravnatelj“ kavarne „Japan“ na Dunaju. Ker je skrbel bolj zase nego za interese posestnika, ga je ta siloma odstranila od „ravnateljstva“, iz ravnateljskega stanovanja v njeni hiši pa ga je skušala sodnim potom odstraniti. Grünhut je hotel posestnico kolikor mogoče jeziti in je zategadelj vzel nekega agenta k sebi na stanovanje, človeka, ki je že opetovano dokazal, da najemnine načeloma ne plačuje. Grünhut se je s tem agentom pogodil v neki kavarni, pozno po noči in v dotično pismeno pogodbo v šali postavil določbo: „ko bi najemnik ne plačal najemnine, ima najemovalec pravico, ga — zadaviti.“ Vzlic tej nevarni klavzuli se agentu ni zdelo potrebno, opustiti svoje staro načelo. Tudi Grünhutu ni plačal najemnine. Prišlo je vsled tega do pravde in umevno je, da sta prej dobra prijatelja postala velika sovražnika. Vsak večer sta se sšla v neki kavarni in se tam psovala in zmerjala. Grünhut je agentu posebno rad grozil z besedami: „Zadavim Vas; po pogodbi imam pravico to storiti.“ Agent se je konečno naveličal te grožnje in Grünhuta ovadil dež. sodišču, katero je grozitelja dalo takoj pod ključ.

* (Nepoštena dekla.) Pri hišni posestnici Eckhart na Dunaju je služila dekla Leopoldina Lischa že deset let, ko je gospodinja prišla do spoznanja, da je imela v hiši drzno tatavo Lischa je svoji gospodnji ukradla vsega skupaj 9600 gld. in sicer na ta način, da je zmagala hranilnične knjižice, potem pa knjižice na prejšnjo vsoto falsificirala ter položila tja, kjer jih je gospodinja hranila. Vseh 9600 gld. je nepoštena dekla zaigrala v loteriji. Ko se je tatvina zasledila, je Lischa hotela na sleparski način dobiti večjo svoto v roke, da bi zbežala. Ukradla je gospodnji zemljeknjižji ekstrakt in davčno knjižico ter šla k nekemu židu, naj ji posodi 6000 gld. na menico, na kateri je bil falsificiran podpis. Ko je žid prinesel v stanovanje gospe Eckhartove denar, vzprejela ga je Lischa in ga peljala v salon. Slučajno je prišla v salon tudi gospa. Dekla je bila tako drzna, da je žida predstavila kot loterijskega kolektanta, kateri jej je prinesel terno-dobiček. Žid pa je povedal resnico in zdaj je dekla v varnih rokah deželnega sodišča.

* (Popačena mladina.) Šestnajstletni dijak Anton Szalai v Budimpešti je imel že dlje časa intimno ljubavno razmerje z ženo nekega kočijaža. Mož je stvar zaskrbel in nezvesto ženo tako naklestil, da jo je minulo veselje občeovati še dalje z nezrelim dijakom. Ta pa se ni dal odgnati. Ker je naposled uvidel, da so zaman vsa njegova prizadevanja pridobiti si novit srce kočijaževe žene, počakal je bivšo ljubimko včeraj zjutraj na hodniku nje stanovanja in ustrčil njo in samega sebe.

* (Umor v samostanu.) V Budimpešti v samostanu usmiljenih bratov našli so te dni usmiljenega brata Aleksandra Bakonyja umorjenega v njegovi sobi. Sumi se, da je samostanski hlapec storil ta umor.

* (Lepe razmere) vladajo sedaj v Srbiji. Vojaško zapovedništvo je v največji zadregi. Državne blagajne so namreč tako prazne, da vojaki od ponedeljka naprej še hrane ne bodo več dobivali, ako se dotlej ne dobi na katerikoli način kaj denarja. Centralna blagajnica je vsem davčnim uradom brzojavno naročila, naj pošljejo nemudoma ves denar, kar ga je v blagajnicah. Odzval se je samo jeden davčni urad in poslal borih 30 frankov, drugi so sporočili, da niti hora ni v blagajnicah. Velikošolcem so se že lani štipendije skrcile na revnih 6 frankov na mesec, dobli pa niso še nič in žive v največji revščini. Da doka kaj jesti, cepijo po hišah drva in snažijo dvorišča! Tudi častniki žive že dlje časa samo o kreditu.

* (Požar v cerkvi.) V nedeljo je v Varni v Arhangeljski cerkvi nastal požar. Ker je bila cerkev prenapolnjena vernikov, nastala je nepopisna zmešnjava in grozna goječa. Štirindvajset oseb je bilo pohojenih tako, da so umrle; ranjenih pa je bilo nad sto oseb.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz nabi-ralnika dobro znane narodne hiše „Pri belem volku“ v Ljubljani 10 kron 20 vin. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzojavke.

Novomesto 14. aprila. Danes zjutraj bil precej močan potres.

Dunaj 14. aprila. V današnji seji poslanske zbornice je finančni minister dr. Bilinski predložil zakonski načrt glede oproščanja kolov za vse ustanove, storjene v proslavo petdesetletnice cesarjevega vladanja. Zbornica je potem razpravljala o predlogi glede poddržavljenja severnozapradske železnice. Vsi govorniki, ki so prišli danes na vrsto, so se izrekli zoper predlogo.

Dunaj 14. aprila. Skupni ministerski svet pod predsedstvom grofa Goluchovskega je včeraj končno določil proračun za l. 1896. Razen že naprej napovedanega zvišanja nekaterih postavk za vojaške namene se proračun ne razlikuje bistveno od lanskega.

Dunaj 14. aprila. Cesar Viljem je z rodbino dospel sem. Na južnem kolodvoru ga je pozdravil naš cesar. V cesarskem dvorcu sta bila cesarju predstavljena ministerska predsednika grof Badeni in baron Banffy. Cesar Viljem je Badenija povabil za danes popoldne k sebi na pogovor.

Dunaj 14. aprila. Vzlic zatrjevanju oficijozov se vzdržuje v političnih krogih govorica, da je namen prihodu cesarja Viljema velikega političnega pomena zlasti glede trozveze. Cesar Viljem je baje vznemirjen, ker se je grof Goluchowski po njegovem mnenju preveč približal Angleški.

Rim 14. aprila. „Agenzia Stefani“ javlja, da je laška vojska premagala Kassalo napadajoče dervise in je pognala v beg.

London 14. aprila. Mladoturška liga je obelodanila oklic, v katerem pozivlje evropske države, naj izsilijo svobodno vožnjo skozi Dardanele in naj odstavijo vladajočega sultana. Oklic pravi, da je liga doslej zastoj silila Angleško in Nemčijo, naj to storita, zdaj pozivlja vso Evropo, naj se zjedini na odločen korak, tudi ko bi vsled njega razpadla turška država.

Izjava.

Na volilnem shodu z dne 12. t. m. postavljen sem bil kandidatom za občinsko svetovalstvo v drugem volilnem razredu. Zahvaljujé se gospodom volilcem za izraženo mi čast in zaupanje izjavljam, da iz službenih oziror nikakor ne morem vzprejeti tega častnega posla.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1896.

(2246)

A. Klinar
dež. inženier.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo je poslalo trgovski in obrtniški zbornici v uradnem delu „Srpskih Novin“ objavljene ponudbene razpise: a) ravnateljstva vojaško tehniškega zavoda v Kragujevacu za dobavo jeklenega, železnega in drugega blaga; b) ravnateljstva kr. srbskih državnih železnic v Belemgradu za dobavo barvnega blaga, drognerijskih predmetov, sveč mila itd., potem fasoniranega železa. Pismene ponudbe naj se pošljejo za pod b) imenovane predmete do 8./20. oziroma 10./22, 11./23, 6/18. aprila. Za pod a) imenovane predmete bo dne 8./20. aprila javna ustmena licitacija. Ponudbeni razpisi se lahko pogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Na željo se pošljejo tudi prepisi.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Karola Goloba zemljišča v Selu-Mirni, cenjena 1130 gld. 30 kr. in 185 gld., dne 18. aprila v Trebnjem.
Antona Zagarja posestvo v Spodnjih Gameljnih, cenjeno 7710 gld., dne 18. aprila in 18. maja v Ljubljani.
Melhiorja Mahkota posestvo v Turnišu, cenjeno 1498 gld., dne 18. aprila in 23. maja na Brdu.
Oddaja lova: Dne 10. maja t. l. zjutraj ob 10. uri se bode pri okrajnem glavarstvu v Radovljici oddal občinski lov občin Bled in Lencovo, potom javne dražbe. Tam se lahko vpogledajo dražbeni pogoji.

Umrli so v Ljubljani:

11. aprila: Marija Tollovitz, železniškega uradnika žena, 39 let, Resljeva cesta št. 18, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	727.4	4.0	sl. jug	oblačno	
14.	7. zjutraj	729.1	5.1	sr. jug	del. jasno	30
	2. popol.	720.5	12.0	p. m. svzh.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 5.5°, na 3.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata rentna	123	"	50	"
Avstrijska krona rentna 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata rentna 4%	122	"	20	"
Ogerska krona rentna 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	984	"	—	"
Kreditne delnice	862	"	10	"
London vista	120	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	90	"
30 mark	11	"	77	"
20 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	44	"	10	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Naslednje omenjeni prihajajo in odhajajo vasi označeni so v avstrijsko-ogerskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

18. apr. 8. ure. po mestni osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seisthal v Aussee, Lechl, Grann, Gm., Solnograd, Steyr, Lano, Budejovice, Placnj, Marjine vaze, Hohenlova vaze, Francova vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.	
20. apr. 10. ure. zjutraj osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.	
22. apr. 12. ure. popoldne osebnih vlak v Novo mesto, Kočevje.	
24. apr. 2. ure. popoldne osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Ljubno, Seisthal, Dunaj.	
26. apr. 4. ure. popoldne osebnih vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Seisthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomost, Bregena, Carth, Genova, Paris, Lano, Gmunden, Lechl, Budejovice, Placnj, Marjine vaze, Hohenlova vaze, Francova vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.	
28. apr. 6. ure. zjutraj osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.	
30. apr. 8. ure. zjutraj osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.	

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

18. apr. 8. ure. zjutraj osebnih vlak v Trbiž, Pontabai, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten, Lipsko, Prago, Francova vaze, Hohenlova vaze, Marjine vaze, Budejovice, Placnj, Gmunden, Lechl, Aussee, Lano, Steyr, Solnograd, Celovec, Ljubno, Seisthal, Dunaj.	
20. apr. 10. ure. zjutraj osebnih vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
22. apr. 12. ure. popoldne osebnih vlak v Dunaju via Amstetten, Lipsko, Prago, Francova vaze, Hohenlova vaze, Marjine vaze, Budejovice, Placnj, Solnograd, Lano, Steyr, Paris, Genova, Carth, Bregena, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubno, Celovec, Pontabai, Trbiž.	
24. apr. 2. ure. popoldne osebnih vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
26. apr. 4. ure. zjutraj osebnih vlak v Dunaju, Ljubno, Seisthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabai, Trbiž.	
28. apr. 6. ure. zjutraj osebnih vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
30. apr. 8. ure. zjutraj osebnih vlak v Dunaju preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabai, Trbiž.	

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

18. apr. 7. ure. 35 min. zjutraj v Kamnik.	
20. apr. 9. ure. 35 min. popoldne	
22. apr. 11. ure. 35 min. zvečer	

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

18. apr. 9. ure. 35 min. zjutraj iz Kamnika.	
20. apr. 11. ure. 35 min. popoldne	
22. apr. 13. ure. 35 min. zvečer	

(1705-85)

100 do 300 goldinarjev na mesec
lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo brez kapitala in rizike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe pod „Leichter Verdienst“ Rudolfu Mosse na Dunaju. (2092-10)

Gostilna v najem

se oddá od 1. majnika 1896 v lepem kraju na Gorenjskem. (2205-3)

Več se pozve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Tekavke (vebarce)

vzprejemata za stalno delo in proti dobri plači

Mayer & Biller v Gradcu.

Vožnja se plača. (2212-2)

Oklic.

S tem se daje na javno znanje, da hočeta

1. rudar Janecz Jamnick, stanujoč v Gladbecku, sin v Kamniku živečih zakonskih, dni-narja Janeca Jamnicka in Marije, roj. Persin, in
2. brezposelna Marija Ana Pirman, stanujoča v Gladbecku, hči v Kamniku umrlih zakonskih, dni-narja Jakoba Pirmana in Uršule, rojene Francelj

stopiti v zakon. (2231)

Objava oklica se ima izvršiti v občinah Gladbeck in Kamnik (potom javnega lista).

V Gladbecku. dne 2. aprila 1896.

(L. S.)

Stanovski uradnik: Korte.

Dunajske
Štefanija-moderce
elegantne fačone
domače moderce
III. (iz rastlinskega sviika) (2054-6)
korzetna varovala
ženske in otroške nogovice
prodaja po najnižjih cenah
Karol Recknagel.

Domača učiteljica

za ljudske šole in za glasovir se takoj vzprejme v prijetnem trgu na Spodnjem Štajerskem. Pogoji se izvedó pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (2206-2)

Vzprejemem takoj ali s l. majnikom t. l.

odvetniškega uradnika

s spretno pisavo, izvežbanega v navadnih pisarniških poslih. Plača po zmnožnosti od 35—50 gld.

Dr. Dragotin Treo

(2224-1)

odvetnik v Postojini.

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi službo nastopiti. — Naslov pove upravnistvu „Slov. Naroda“. (2229)

Učenca

vzprejemem v trgovino manufakturnega in mešanega blaga.

(2226-1)

Fran Replč v Ajdovščini.

Odvetniški koncipijent

vzprejme se letos v mojo pisarno.

(2237-2)

Dr. Papež.

Proda se

v fužini za sekirne kovače 1 1/4 ognja.

Več se pozve pri g. Antoniji Jamar v Škofji Loki. (2224-1)

Mizarskim mojstrom

kakor tudi drugim naznanjam, da se dobi pri meni

lep in suh mecesnov les

po 2 palca močan, katerega imam okolu 200 kosov na razprodajo.

Valentin Jenko

(2236)

v Škofji Loki, Karlovec št. 21.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. Budapest“. (1927-18)

Ustanovljena l. 1874.

!Važno za vsakogar!

Samo za 2 gld. 60 kr.

Ker se popolnoma razpusté naša dunajska zaloga blaga in tudi vse tukajšnje podružnice, imam naročilo, da vso zalogo razprodam kar najhitreje in najceneje; prodajam torej odslej naslednje lepe in prav koristne stvari po nezaljšani nizki ceni, kakor še nikdar,

za samo 2 gld. 60 kr., in sicer:

1. prima uro, jako elegantno in lepo pozlačeno, točno idočo, za kar se jamči pismeno za jedno leto;
1. jako elegantno, fino pozlačeno verižico;
6. parov jako finih, pristnobarvenih skarpet, za pristno barvo se jamči;
6. parov dvojno-finih moških ovrtnikov iz pristnega platna;
6. komadov jako finih robcev, za katerih pristno barvo se jamči;
6. komadov krasnih manšet, najnovejše fačone, iz prist. platna;
1. elegantno pristno svilnato moško kravato;
1. krasno kravatno iglo s simili-briljanti;
2. komada krasnih manšetnih gumbov iz imitiranega zlata s patentno mehaniko in
2. komada ovrtnih gumbov. Velikost, barva in štev. po želji.

Tudi oskrbi zaloga prav po ceni: jako elegantno američansko mizno budilno uro z zvoncec iz pristnega nikla, regulirano na minuto (jamči se pismeno za 2 leti) za samo 1 gld. 75 kr. (2218-1)

Razpošilja proti povzetju zaloga blaga

F. Windisch, Krakov, poštni predal št. 16/A.

NB. Ako se vzame vsaj 5 garnitur, se pošljejo poštne proste. Neugajajoče se takoj vzame nazaj in se takoj denar vrne.

Mrzlovodno zdravilišče

St. Radegund

na Štajerskem, 2 uri od želez. postaje Gradec.

Krasna lega v visokem gorovju, v sredi velikih smrekovih gozdov. Milo, tonizirajoče podnebje. Izborna pitna voda. Zdravilna gimnastika in masaža. Udobna bivališča v 24 zdraviliških hišah in vilah. Zmerne cene. Letni obisk: 900 gostov. (2228)

Zdravilna sezona od 1. aprila do konca oktobra.

Obširneje o zdravilni metodi, o indikacijah, drugih razmerah in cenah v prospektu, ki se na zahtevanje (brezplačno) dopošlje.

Dr. Gustav Ruprich, Dr. Gustav Novy, vodja zavoda, lastnik zavoda.

Oddá se jako lepo stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo, sobico za posle in drugimi shrambami. — Več poizvé se pri lastniku, Parne ulice šte. 10, II nadstropje. (2243—1)

Razpis.

Zaradi oddaje zidarских, kamenarskih, tesarskih, kleparskih, krovskih, ključarskih in pleskarskih del, potrebnih za popravilo zvonikov Trnovske župne cerkve v Ljubljani, se bo vršila

ofertna razprava dne 1. maja t. l.

ob 3. uri popoldne v Trnovskem župnišču. Načrti, mere in drugi pripomočki so razgrnjeni do dne 30. aprila t. l. do 12. ure popoldne v Trnovskem župnišču vsak dan od 2. do 4. ure popoldne na ogled. Do istega obroka vložiti je pri podpisnem skupne ali posamezne zapečatene ponudbe, opremljene s 5% vadijem, preračunjenem na podlagi skupnih zneskov, ki se bode moral v slučaju oddaje dela dopolniti na 10% no varščino. V Trnovem v Ljubljani, dne 14. aprila 1896.

Ivan Vrhovnik

prvomestnik odbora za popravilo Trnovskih zvonikov.

(2242—1)

Vsled demoliranja hiše v Gospodski ulici št. 6
proda se
stavbinski material
okna, vrata, les itd.

(2201—3)

Natančneje se poizvé tam.

Lesen most na prodaj.

Pred šestimi meseci začasno zgrajeni

most preko Rečice pri Reki
za osebe in tovarni promet
se bode v maju podrli in se bode
prodal material.

Most je 29 metrov dolg in 6-30 metrov širok.

Ponudbe vzprejema in daje razjasnila lastnik

Francesco Padoani na Reki.

(2232)

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljšč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih jetih itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in pretegnenju žil itd. Cena steklenici 1 gl. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prašičih itd., če nečisto jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavrtku 45 kr. (1224—57)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jednem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Juan Čop
Barbika Čop roj. Pogačnik

— poročena. —

Moste

Dobrava

dne 13. aprila 1896.

Mesto vsacega družega naznanila.

(2245)

Minuendo dražba!

Vsled novega pregleda temelja, tlaka in kanalov pri župni cerkvi v Zagorji ob Savi se, pod že objavljenimi pogoji, zopet nova dražba, ki se bo vršila dne 20. aprila 1896 v župnišču v Zagorji, še jedenkrat razpisuje. Načrti in drugo je ondi v pregled.

Zagorje ob Savi, dne 11. aprila 1896.

(2238—1)

J. Gross.

Št. 388.

Razpis.

(2178—3)

Vsled sklepa občinskega odbora z dne 1. aprila t. l. se razpiše za mestno hranilnico v Kranju

služba tajnika

z letno plačo 960 gl. proti kavčiji v enakem znesku.

Prosilci naj svoje prošnje z dokazili o znanji potrebnega knjigovodstva, slovenskega in nemškega jezika, potem o starosti in o desedanjem službovanju uložé

do 26. aprila t. l.

pri podpisnem županstvu.

Mestno županstvo v Kranju

dne 2. aprila 1896.

Št. 1173.

Gostilna v najem.

(2182—3)

Podpisano c. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji kot lastnik za izvrševanje gostilnega in kramarskega obrta oddaja v imenu visokega erarja, na cerkvenem trgu v Idriji stoječo, vnovič popravljeno

gostilno „pri črnem orlu“

(tako zvano veliko gostilno)

z zraven spadajočimi prostori, zemljišči in inventarjem, ravno tako tudi

letovišče „na zemlji“

s 1 oktobrom 1896 v najem

Zaradi najemnih pogojev se lahko pozve v pisarni c. kr. rudniškega ravnateljstva v Idriji mej uradnimi urami in se tudi iste na željo dotičnikov pismeno dopošljejo.

Osebná predstava se želi, za oskrbovanje obrti je znanje obeh deželnih jezikov potrebno.

Taisti, kateri se za ta najem zanimajo, naj svoje pismene, postavno kolekovane in zapečatene ponudbe z napisom „Ponudba za najem gostilne“ vatevši do 1. majnika 1896 pri podpisnem uradu vložé.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji

dne 1. aprila 1896.

Kranjska stavbinska družba.

S tem dajemo na prijazno znanje, da smo po reorganizaciji in pomnožitvi tehniškega in administrativnega vodstva pri naši stavbinski družbi mesto umrlega ravnatelja gospoda Maksa Krenner-ja oddali po svoji odlični strokovnjaški delavnosti in posebno po v zadnjih letih pod njegovim osebnim vodstvom izvršeni zgradbi impozantne finančne in poštne palače v Trstu tudi tukaj dobro znanemu arhitektu gospodu

Rudolfu Göbel-u

istotako smo v svojo službo pridobili kot stavbinskega mojstra in stavbinskega vodtelja gospoda Franca Kaudela, ki je poprej več let v jednaki lastnosti deloval pri Union-stavbinski družbi na Dunaju z najboljšim uspehom. Ker ostane tudi arhitekt in stavbinski mojster gospod Anton Wolf v naši tehniški pisarni, mislimo, da po združitvi tako izbornih, mejebojno se dopolnjujočih vodilnih moči, zamoremo ustreči na nas stavljenim zahtevam gledé vsake vrste stavbinskih del v Ljubljani kakor tudi zunaj najtočneje, najceneje in najvestneje.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1896.

Upravni svet.

(2211—1)

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča

J. Soklič.

(1720)

Pod Trnovo št. 2.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočini izdelki postreže točno trdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 31. (1734)

Tu je dobiti vsak dan domačo petvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuvaj (1742)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vadno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in znamenjujejo. Pri zunanji naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Kavarna I. Lekan

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,

kavarnar.

(1727)

J. Kunčič

naznanja gg. gostilničarjem in p. n. občinstvu, da se je preselil s svojo

izdelovalnico soda-vode

v lastno hišo

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 49

ter se priporoča za daljna naročila z opomnjo, da rabi vodo iz mestnega vodovoda, a v svoji hiši rabi vodo iz tekečega studenca nad cesto pri Bledu.

(1735)

Zunanja naročila se točno izvršé.

Prej **Albert Robida** Prej

M. Učak M. Učak

v Ljubljani, Rožne ulice št. 3

izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ma tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Naročajo se dela lahko tudi pisnim potom. (1743)

Prej **J. Zor Alojzij Erjavec** Prej

(1728) J. Zor

čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarke ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuvaj, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Sv. Petra cesta 74 J. Slavko Gärtner Škofje ulice 2

v Ljubljani, nasproti šentpeterski vojašnici

se priporoča

za naročevanje različnih vrst oblek

(1736)

zagotavlja točno izvršo.

Različne uzorke blaga ima na razpolago in uzorke dostavlja tudi na zahtevanje na dom. — Ker išče le mali dobiček pri nizkih cenah, se nadeja, da mu bodo obila naročila omogočila, vsem zahtevam č. naročnikov ustrezati.

Brata Mberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Plesarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinske in pohistvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (1744)

Zaloga originalnega karbonskega. Mašoba za konjska kopita in usnje.

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Selenburgove ulice št. 6 1720

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebo varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specialitete v ekspresnih puškah in pištolah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Tapetniška kupčija OBREZA v Ljubljani, Selenburgove ulice 1.

10 gl. samo stane pri meni fin modro na pere-ih (Feder-istratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih modrocev z onimi, kot jih tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Zunanice od 17-30 gl.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni. (1737)

Največja zaloga elegantnih in močnih otročjih vozičkov od 6 gl. naprej do 25 gl.

Mehanik

(1745) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja šivalne stroje in velocipede ter se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah. Vnanja naročila se točno izvršujejo.

IVAN URAN

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (1730)

Ivan Jax (1728)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(1746)

Ivanka Toni

(1731) v Vodmatu št. 3

priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priporoča svo o veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (1739)

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svoj zalogo izvršnih jermenov s stroje in jermenov za šivanje po nizkih cenah

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah. (1747)

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilnice.

Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznilce in žage. (1732)

Prevzame cele naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Hugo Ihl

(1740)

trgovina

s suknenim, platnenim in manufakturnim blagom.

v Ljubljani, Pred škofijo št. 2.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo 1748

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč najpriprostejših, kakor tudi najnovejših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami. Popravljajo hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvršé.

Ustanovljeno leta 1847.

Tovarna pohistva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

(1733)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvršne klamo-reznilce in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó. (1741)

Ceniki zastoj in poštnine presto.

Svoji k svojim!

Kavarna J. Kramar

Ljubljana (1749)

Dunajska cesta št. 5.